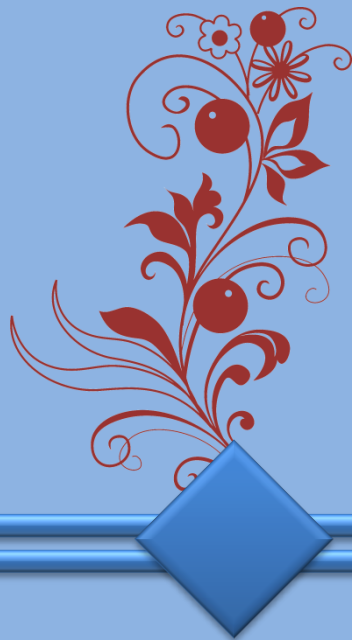

زندگينامه ي احمد گلچشن معاني

احمد گلچین معانی

احمد گلچین معانی متخلص به گلچین، فرزند علی اکبر از شاگردان بزرگ معاصر است. وی در ۱۸ دی سال ۱۲۹۵ در تهران متولد شد. پس از پایان دوران تحصیل ابتدایی و متوسطه در سال ۱۳۱۳ در اداره ثبت اسناد و مدارک به خدمت مشغول شد و ضمن انجام خدمت دولتی به همکاری با روزنامه و مجله های کشور پرداخت و اشعار سیاسی و فکاهی خود را با نامهای مستعار سیمرغ، سجاف دفتر، اشعرالممالک، شاعر باشی، لجباز، توچه، سارق دیوار در روزنامه های ایران منتشر کرد. در انجمن ادبی حکیم نظامی به مدیریت وحید دستگردی و انجمن ادبی فرهنگستان عضویت داشت و سالها دبیر اول و رئیس دبیر خانه انجمن ادبی فرهنگستان بود.

از سال ۱۳۳۰ الی ۱۳۳۸ در کتابخانه ملی ملک در تهران به کتابداری اشتغال داشت و در سال ۱۳۳۸ به کتابخانه مجلس شورای ملی منتقل شد.

از سال ۱۳۴۳ الی ۱۳۵۵ به سمت کارشناس امور کتابخانه ها و مشاور فرهنگی نیابت تولیت آستان قدس رضوی در مشهد به خدمت اشتغال داشت. او در ۱۳۵۶ برای تدریس در دوره فوق لیسانس و دکتری زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه مشهد دعوت شد. گلچین از سیزده سالگی شروع به سرودن شعر کرد و در پانزده سالگی رسماً به وادی شعر قدم نهاد و آثارش در روزنامه های نسیم شمال و توفیق انتشار یافت. گلچین معانی با امیری فیروزکوهی و رهی معیری معاشرت و مصاحبت داشت. وی در ۱۳۱۴ به انجمن ادبی حکیم نظامی پیوست و با وحید دستگردی همکاری نمود. در آن انجمن، علاوه بر شعرخوانی، خمسه نظامی مقابله و تصحیح می شد. گلچین معانی مقالات ادبی، تاریخی و کتابشناسی زیادی در مجلات مختلف از جمله "ارمغان"، "مهر"، "دانش"، "یغما"، "سپاهان"، "راهنمای کتاب" و غیره نوشته است.

گلچین معانی در ۱۶ اردیبهشت ۱۳۷۹ در مشهد درگذشت. پیکر او در مقبره الشعراي آرامگاه فردوسی به خاک سپرده شد. وی در زمان حیاتش کتابخانه اش را وقف کرد و بعد از فوت، طبق وقفنامه کتابها که بالغ بر هزار و ۳۰۰ جلد بود، به دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد منتقل شد.